

Înregistrare căsătorii

Vârsta legală pentru a se putea căsători este de 18 ani.

Prin excepție, pentru motive temeinice, minorul care a împlinit vârsta de 16 ani se poate căsători.

Procedura înregistrării căsătoriei

Căsătoria se încheie de către ofițerul de stare civilă la sediul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor, al primăriei în a cărei rază de competență teritorială își are domiciliul ori reședința unul dintre viitorii soți sau, după caz, la un sediu destinat acestui scop, stabilit de primarul unității administrativ-teritoriale respective.

Declarația de căsătorie se face personal de către viitorii soți, în scris, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria competentă, misiunea diplomatică ori oficiul consular unde urmează a se încheia căsătoria. În declarația de căsătorie, viitorii soți vor arăta că nu există niciun impediment legal la căsătorie și vor menționa numele de familie pe care îl vor purta în timpul căsătoriei, precum și regimul matrimonial ales.

Căsătoria se încheie începând cu a 11-a zi de la depunerea declarației de căsătorie.

În acest termen se cuprind atât data afișării declarației de căsătorie, cât și ziua în care se oficiază căsătoria.

Acte necesare – pentru cetățenii români

Odată cu declarația de căsătorie viitorii soți prezintă următoarele acte:

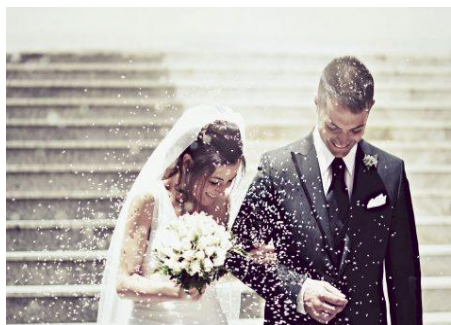
1. Actele de identitate (buletinele/cărțile de identitate) în original;
2. Certificatele de naștere în original;
3. Certificatul medical privind starea sănătății, întocmit pe formular-tip, care trebuie să poarte numărul de înregistrare, data certă, sigiliul/ștampila unității sanitare, semnătura și parafa medicului.

Certificatele medicale sunt valabile 30 zile de la data emiterii și trebuie să cuprindă mențiunea expresă că persoana se poate sau nu se poate căsători.

Certificatele medicale emise de instituții medicale în străinătate pentru uzul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale României trebuie să conțină toate rubricile și să fie însoțite de traducerea în limba română legalizată, cu apostilă sau supralegalizare, după caz;

4. Documente, în original, traduse și legalizate ori certificate de ofițerul de stare civilă, din care să rezulte desfacerea căsătoriei anterioare, dacă este cazul.
Aceste documente pot fi:
 - Certificatul de despărțenie sau de divorț, eliberat în perioada 1951–1960;
 - Certificatul de naștere sau de căsătorie, cu mențiunea de desfacere a căsătoriei;
 - Sentința de divorț rămasă definitivă și irevocabilă; pentru divorțul pronunțat în intervalul 8 octombrie 1966–31 iulie 1974, aceasta trebuie să poarte mențiunea că a fost înscrisă în actul de căsătorie în termen de două luni de la rămânerea definitivă a hotărârii.
 - Dovada încetării căsătoriei anterioare se poate face și cu certificatul de deces al fostului soț.

Căsătoria dintre un cetățean român și un cetățean străin

Acte necesare:

- certificatele de naștere (al cetățeanului român și al celui străin – apostilat în țara din care provine sau supralegalizat (după caz), tradus la un traducător autorizat în România;
- actele de identitate (cartea de identitate- pentru cetățeanul român și pașaportul/ cartea de identitate-pentru cetățenii U.E.);
- certificatul medical prenuptial, pentru ambii soți, eliberat de medicul de familie al cetățeanului român;
- dacă viitorii soți nu se află la prima lor căsătorie, dovada desfacerii/încetării căsătoriei anterioare (sentință de divorț –

definitivă și irevocabilă, apostilată în țara din care provine (după caz) însoțită de traducerea în limba română, legalizată -în cazul cetățeanului străin/ certificatul de deces).

Ofițerul de stare civilă poate încheia căsătoria între cetățeni străini sau între aceștia și cetățeni români numai dacă, pe lângă actele prevăzute mai sus, viitorii soți cetățeni străini prezintă **dovezi** eliberate de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale țărilor ai căror cetățeni sunt, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile de fond, cerute de legea lor națională, pentru încheierea căsătoriei.

Cetățenii statelor cu care România a încheiat tratate/convenții/acorduri de asistență juridică în materie civilă sau de drept al familiei, precum și cetățenii statelor care nu au misiune diplomatică acreditată în România fac dovada îndeplinirii condițiilor de fond cerute de legea lor națională pentru încheierea căsătoriei, cu documente justificative eliberate de autoritățile competente ale statului de cetățenie.

Documentele prevăzute mai sus trebuie să fie însoțite de declarații notariale ale viitorilor soți din care să rezulte că îndeplinesc condițiile necesare încheierii căsătoriei în România

Documentele administrative emise de autoritățile străine precum și traducerile acestora care sunt făcute la un notar public din străinătate trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- documentele eliberate de instituții ale statelor semnatare ale Convenției de la Haga la care România a aderat, trebuie să aibă aplicată APOSTILA (se aplică pe spatele certificatului sau o anexă la certificat, în străinătate, de regulă la Prefectură sau Tribunal);
- documentele eliberate de statele cu care România a încheiat tratate/convenții de asistență judiciară sunt scutite de supralegalizare, apostilare sau orice altă formalitate;
- documentele care nu se regăsesc în una dintre situațiile prevăzute mai sus, se supralegalizează în conformitate cu prevederile art. 162 din Legea nr. 105/1992 (exemplu IORDANIA, ALGERIA)

Căsătoria minorilor care au implinit 16 ani – cerințe speciale

În situația încheierii căsătoriei în cazul existenței unor impedimente rezultate din condițiile de vârstă, minorul care dorește să se căsătorească formulează o cerere la D.G.A.S.P.C. de la locul de domiciliu în vederea obținerii autorizării prevăzute la art. 4 alin. (2) din Codul familiei.

Cererea trebuie să fie însoțită de:

- certificatul de naștere sau certificată de ofițerul de stare civilă;
- ancheta socială întocmită de autoritatea tutelară de la domiciliul solicitantului;
- avizul dat de medic.

Avizul medical trebuie să fie prealabil încuviințării părinților ori, după caz, a tutorelui și autorizării D.G.A.S.P.C.. Avizul medical nu înlătură prezentarea certificatelor medicale privind starea sănătății prevăzute de dispozițiile art. 28 alin. (2) din Legea nr. 119/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Încuviințarea căsătoriei minorilor de către părinți ori, după caz, de către tutore se face printr-o declarație dată la S.P.C.L.E.P. sau primăria competentă odată cu declarația de căsătorie.

Dacă părinții ori, după caz, tutorele locuiesc/locuiește în altă localitate decât cea în care se încheie căsătoria, încuviințarea se dă la S.P.C.L.E.P. sau, după caz, la primăria din localitatea de domiciliu a acestora, care o înaintează de îndată la S.P.C.L.E.P. sau, după caz, primăriei competente pentru încheierea căsătoriei ori se poate prezenta o declarație pe proprie răspundere, autenticată, din care să rezulte că părintele este de acord cu încheierea căsătoriei de către copilul său minor, care a împlinit vârsta de 16 ani.

În situația în care numai unul dintre părinți încuviințează căsătoria minorului, iar celălalt refuză, instanța judecătorească decide ținând seama de interesul superior al copilului.

În cazul în care părinții sunt divorțați, pentru încheierea căsătoriei este necesar consimțământul ambilor părinți.

Numele de familie al soților

Odată cu depunerea declarației viitorii soți declară în fața ofițerului de stare civilă numele de familie pe care s-au învoit să-l poarte.

Potrivit prevederilor din Codul Civil, soții au următoarele posibilități oferite de lege:

- Să păstreze fiecare numele pe care l-au avut înainte de căsătorie (Ex. soțul Ionescu – soția Popescu);
- Să ia numele unuia sau altuia dintre soți (Ex. ambii soți Ionescu/ sau ambii soți Popescu);
- Să poarte numele lor reunite (Ex. ambii soți fie Ionescu – Popescu, fie Popescu – Ionescu);
- Un soț poate să își păstreze numele de dinaintea căsătoriei, iar celălalt să poarte numele lor reunite.

În termen de 15 zile de la producerea uneia dintre situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b)-j) din Ordonanța de urgență nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, titularul sau reprezentantul legal al acestuia este obligat să solicite serviciului public comunitar de evidență a persoanelor eliberarea unei noi cărți de identitate.

Nu este permis ca: Ambii soți sau unul dintre ei să aleagă un nume pe care nici unul dintre ei nu l-au purtat anterior căsătoriei.

În zilele de sărbători legale stabilite prin hotărâre de Guvern, se oficiază căsătorii!